

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νῦν μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προκληρῶτα στὴν Ἑλλάδα 12 δραχμὲς ἑξ ἑξ. Ἐκδίδεται τρεῖς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 γυλιάρδες ἑβδ. Γιά κάμμιαν κατοχὴν δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γω. τοποῖσεις. Κάμμιαν κατοχὴν εἶτε τυκωθὴ, εἶτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μὲς ἐπὶ ληξὶ χρόνου πρὶν νὰ ἔχουν πᾶντορες ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυκωνεταί διαθεσίμη κάμμιαν δὲν ἴνεσται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ γάνουν τέλειαις ὅς πᾶν ὄλλαις ἑφημερίδαις, γράφε ἑξαγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, γὰ ἔρουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτέρον

Ἀθήναι, 9 Αὐγούστου 1884

Ἄριθ. 136+140

ΟΛΙΓΑ ΓΙΑ ΠΟΛΛΑ

Πρὸς τὸν Δικαιητὴ τῆς Μοιραρχίας Ἀθηνῶν.

Κύριε,

Μπροστά καὶ σὲ μένα στὸ Στρατοδικεῖο ὁ ἀξιοτίμος Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἔβρισε ἐπισήμως καὶ μὲ ὄλην τὴν ἐπισιμότητα του τὸ σῶμα ὄλο τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τῆς ἐξῆς λέξεις τῆς κυριωδέστερες, δηλαδή:

«Ὅτι τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εἶνε φτειασμένο ἀπὸ φαύλους ἀνθρώπους, ὅτι ὄλοι οἱ χωροφυλακες εἶνε λωποδύτες, κλέπται, ἀχρεῖοι, κακοθεστάτοι, ὅτι τέλος αὐτὸ τὸ σῶμα φέρνει προσβολὴν σὲ ὄλο τὸν στρατὸ καὶ πρέπει νὰ ἐξαληφθῇ».

Ὅταν, κύριε μουστακαλή, ἕνας βασιλικὸς ἐπίτροπος ἔβρισε τόσο χοντρά τὴν χωροφυλακὴν, σὺ πρῶτο καθήκον ἔχεις νὰ προσκαλέσης ὄλους τοὺς διαβασμένους καὶ ἀδιάβαστους ἀξιωματικούς σου καὶ ὑπαξιωματικούς, νὰ κἀνης στρατιωτικὸ συμβούλιο, νὰ ἀναφερθῆς ὅπου πρέπει καὶ νὰ ἀπαιτήσης ἱκανοποίησι μὲ ὀρισμένα λόγια. Ἦγουν σου:

«Ὅτι ἡ πρέπει ν' ἀνακαλέσῃ ὁ κύριος βασιλικὸς ἐπίτροπος τοῦ Β' διαρκυῶς στρατοδικεῖου τὰ ὕβριστικὰ λόγια του ἡ ὅτι παρατεῖσθαι ὄλοι ἐν σῶματι καὶ συσσωματωμένοι.

Ἄν δὲν κἀνης τρῦτο, ξέρε το καλά, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ σὲ ἐνομάζω λήσταρχο τῆς χωροφυλακῆς, φαύλον, ἀχρεῖον λωποδύτη καὶ ὅτι ἄλλο μοῦ κατέβη στὴ πέννα μου. Τέτοια προσβολὴ σὲ ἄλλα κράτη πλύνονται μὲ τὸ αἶμα, καὶ ἐδῶ μόνον τὰ μουστάκια μας ξέρονε νὰ σπρίβωμι.

Ἄμ τί φιλότιμο μπορεῖ νὰ βρῆ τινὰς σὲ χωροφυλακαὶς ποὺ τοὺς βρίζουν καὶ δὲν ἔχουν μιὰ σῶλλα ἀνδρεία ἀνθρώπου ἀπάνω τους νὰ ζητήσουν λόγο.

Ὅξω, κλέφτες, λωποδύτες, ἀθλιοί, ἀχρεῖοι, ἐλεεινοί καὶ φαύλοι, καὶ αὐτὰ ἀπὸ ὄνομα τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ μὲ ὄλη τὴν ἐπισιμότητα.

2.

Ὁ Γιάννης Μυλωνὰς ἐργατικὸς ἀνθρώπος ἐργάστανε ἀπὸ τὸν Περαιὰ μὲ δύο δεκάδες ψάρια προχτὲς σιδηροδρομοθεν καὶ τοῦ εἶπε ὁ ἀποθηκᾶριος νὰ τὰ βάλῃ στὴν ἀποθήκην καὶ τὰ βάνε. Ὅταν βγήκε ὄξω τὰ ψάρια τὰ εἶχαν φαγεῖ λέει ἡ χάρτες καὶ τὸν ἐστειλαν νὰ κἀν νὰ κἀν τὰ παραπῶνα του στὸν διευθυντὴ, στὸν ὁποῖον πῆγε καὶ τοῦ εἶπε πῶς δὲν ἔχει καιρὸ. Θὰ ἔραγε φαίνεται κἀνενα κί αὐτός. Ἄμ τί ἄλλο νὰ ὑποθέσῃ τινὰς. Ὅριστε τώρα ὁ ἀνθρώπος ἀντίς γιὰ ψάρια ἐράγα ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα ψαμί καὶ ἐλθαί. Αὐτὸ εἶναι κακοσυγγραμὰ, ποὺ δὲν τὸ πιάνει οὔτε ὁ νόμος.

3.

Μέχρι στῆς 24 τοῦ περασμένου δὲν ὑπάρχε, λέει, στὴ Σύρα ἐξηκοντάρχης τελωνοφύλακα καὶ ἀνάλαβε τὰ καθήκοντά του ἕνας δεκάρχης ὁ ὁποῖος φοβᾶ τὰς φτωχοὺς τελωνοφύλακας στὴν ὑπηρεσία τῆς δουλειᾶς, ἐνῶ ἀσίνει ἐλευθέρους ἄλλους πέντε στὰ μάτια του ποὺ ἔχουν πεποιθισιὰ χιλιάδες, καὶ δὲν κἀνουν κἀμμιαν ἐργασία. Αὐτὰ συμβαίνουσι καὶ στὰ Παρῖσα καὶ ἂν κατέβουμι καὶ στὸν Περαιὰ θὰ βροῦμι κἀτι παραπᾶνω.

Μοῦ εἶπαν προχτὲς πῶς γίνεταί πανήγυρι στὸν Ἄγ. Γιάννη τῆς Σωτῆρας κεῖ κάτω στ' ἀμπέλια. Πάουσις ὄλοι, πᾶνω καὶ ὠ.

Ἐκεῖ συνεβρέθηκα μὲ κάμποσους φίλους, καὶ γινίκαμε μιὰ παρέα. Κἀναμε τὴ βόλταν καὶ μπροστά μας τίποτα ἄλλο δὲν βροῖκαμε παρὰ κἀτι νετόνυφες καγκάδες, (μὴ πρὸς βάρος τῶν ἀνδρῶν ποὺ τῆς πῆραν) κἀτι γλαστρωμένες, (νὰ χαίρωνται τὰ παιδιὰ τους) καὶ συντάγματα δουλικῶν καὶ πακαλάου.

Κἀτι φίλοι ποὺ εἶχαν προχειρὴ παράγκα ἐκεῖ μᾶς ἔκαναν τόπο σὲ μιὰ γωνιά καὶ καθίσαμε, κοντὰ σὲ κἀτι θεοκόριτσα. Τὰ γαϊδουρία, οἱ φίλοι μου, ριχτῖκαν τῶν γυναικῶν καλὰ καὶ σώνει μὴ τὸ ζορι νὰ τῆς κἀνουν ἐργολαβία, σάματις θὰ τῆς

ἔδρασαν και αβου. Ἐγώ θύμισμα. Πιστή ἀθαλα κή κίον
τὴν ἤθικα και νά τῆς εἶχα ὑπὸ τὴν κύριαρχίαν μου, ἀφο
μάλιστα με σύστησαν πῶς εἶμαι ὁ Παλάνθρωπος και με πῆ
ραν στο μεζέ και γελοῦσαμ?

Ἄκουσε ἢ γυναίκα; δὴν ἔξαρσάμ πὶ ἀγάποὺν πόσῳ ἐνὸ
ἔργῳ σῆς ἀγάπῳ περιστατορική κί ὑπὸ τῆς φοροδουμάς σου
Ἐἶχαν κί τὸ βίολογὸν κί και ἕνας, ὄδοστὰνελά, Ἐγώ σὺς με
ἕναν βράκκῳ και ἕνα ἄλλο πάντοτε τῆς ἀνδίας. Ἦπαίμ και
ἔβδι γερανά γιά κρασί. Ὅπως θήποτε καλοπεράσαμε, ἀφο
δα ἐράγαμε και ψάρια μαρινάτα με ὀλίγη μυρουδιά βρω
μαίκα; σου κί ἄπο ἐνὸς ὑπὸ ραιμῶδ ἔπτ και τοποκαλῶ. Ἦ
Ἐνας βλάκῃς ἀπὸ τὸν παρῶν εἶπε γιά ὑπᾶμε στόν ἦψη κί ἰσ
ποδεριανσάνα φρόνευ κί λῆ κρασί. Πήγαμε κί ἐνίσκα βρήκαμε
ἕνα ἕνα ὄδοστῳ και ἕνα ἄλλο πρὸς ἕνα ἄλλο πρὸς ἕνα ἄλλο
κί ἕνα ἄλλο.

Πᾶμε πῶρα κᾶτω, ἄ, αὐτὸς ἦταν θείος ἀνθρωπος, ἀφο
κατὰ τὴν λίερα του εἶπαμε γιά μᾶς φεση μπακαλέρος, ἐση
θῆκαν, πάμε νά καθίσουμε σέ ἄλλο τραπέζι, στήν ἀκροθα
λασσα, και μᾶς λέει ὁ ὑπηρετῆς ἱπποτικά. — Κύριοι, δὴν μπο
ρεῖτε νά μετακωνηθεῖτε διότι εἶναι ὄλα πληρωμένα. Ἐγώ και
οἱ φίλοι κατανοήσῃτεκα. Φάγαμε ρασούλια και κᾶτι τρογ
κί ἄλλὰ πρᾶγμάτα και μᾶς λέει, ἔνετελᾶ σα.

Πού εἶναι αὐτά τᾶ πληρωμένα; Ἐρῖνε. Ἐνίσκα σα.
Ἄλλη φῶρα δὴν πᾶω.
Ἀλλὰ γιά ἐκδίκηση ἔραγα κα ἔγῳ τὸ ἐμπόριο του σιδερό
δρομου χωρίς κέρδος γιατί εἶχα πληρωμένα και τριπέτισσορή
και γῳ νόμια πᾶς κᾶτι κέρδισα.

Μὴ αἰσιμῶς, ὀλῆκα και ἕνα ἄλλο.
Ὁ κύρ Γαβαλᾶς εἶχε ὄναεισι τοῦ καπετᾶν Γιωργῆ ἄστο
νίου ἀπὸ τὸν δῆμο Οἰῆς τῆς Σαντοριν; 25 δρ. και ὄταν ἦρθε
στόν Περαιῆ πῆγε ἕνας νά τοῦ τῆς γυρήσῃ, ὁ δὲ καπετάνιός
μας ἀνήθρασε, ὄταν δὲ δού τοῦ τῆς γυρήσε ὁ Γαβαλᾶς εἶπε πῶς
τῆς πλήρωσε σὲ ἀνὶ ἄλλων. Ἐπί τοῦ καπετάνιου γίνοντα κί ἔγῳ
και μάλιστα χωρίς κέρδος. εἶπε ὁ καπετάνιός μου ἕνα ἄλλο
ἄπο ὄνα εἶπε ὁ καπετάνιός μου ἕνα ἄλλο.

Ὁ κύρ Γαβαλᾶς εἶχε ὄναεισι τοῦ καπετᾶν Γιωργῆ ἄστο
νίου ἀπὸ τὸν δῆμο Οἰῆς τῆς Σαντοριν; 25 δρ. και ὄταν ἦρθε
στόν Περαιῆ πῆγε ἕνας νά τοῦ τῆς γυρήσῃ, ὁ δὲ καπετάνιός
μας ἀνήθρασε, ὄταν δὲ δού τοῦ τῆς γυρήσε ὁ Γαβαλᾶς εἶπε πῶς
τῆς πλήρωσε σὲ ἀνὶ ἄλλων. Ἐπί τοῦ καπετάνιου γίνοντα κί ἔγῳ
και μάλιστα χωρίς κέρδος. εἶπε ὁ καπετάνιός μου ἕνα ἄλλο
ἄπο ὄνα εἶπε ὁ καπετάνιός μου ἕνα ἄλλο.

Ἐπάροθυγ δὴν ἕνα ἄλλο βραποράκῃ τὸν Περαιῆ ἑλλη
νική που ταξίδεῖσούν σὲ τὸν Ναύσταθμό κάθε μέρα και μετα
φέρνουν γιά ἕνα κορινθιαί ποῖμ τῶς ἐπιβάτας που μὲδὲ
βγαίνουν κί αὐτοὶ που τάχουν τὸ φορέ τους, κί αὐτὸ ῥί
χτικῆ ὁ λύκος Σέρπτερος νά τῶς τὸ πᾶρη και ἔρρε ἕνα ἰτα
λικὸ βαποράκι και ταξίδεῖσει ἐκεῖ ὄσα ὄσα. Σεις τὸ ἐλάχισ
στον οἱ Ἕλληνες ναῦται, δὴν ντρέπεστε νά σκεπάζῃ τὰ κεφά
λια σας ἢ σημαία τῶν μακαρονάδων ἀντὶ τῆς ἐθνικῆς σας;
Ὅλη σας ἢ οἰκονομία αὐτὴ νά ἦναι.

Στᾶ λουτρά, λέει τῆς Βραμιόλινης φορολογούν τὸν κόσμο
και ὄσοι λέει πᾶν ἐκεῖ ἄς προσέχουν τῆς τσέπαις των. Λοιπὸν
ἄς τῆς προσέχουν και ἄς τῆς βαστοῦν σφιχτά.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

Ἐγὼ κ. Κατακούζνε γραμματεῦ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Ἄ
δελάτου νά μὴ πειράξῃς λέει τοὺς μαθηταίς και φεύγουν.

φαίνω με τὸ κουτό μου τὸ κεφάλι, ἢ ὅτι κάποιος τὴν ἔχει στὸ μάτι καὶ θέλει νὰ τὴν πειράξῃ, ἢ αὐτὴ εἶναι ζιζάνιον καὶ πειράζει τὸν κόσμο. Αὐτὸ μὰς ἐμείνε τώρα, νὰ κάνωμε τὴν παρσαβούρα μας καὶ ἐφημερίδα τῶν δουλικῶν. Ἄμ καλά κάνω γὼ ποῦ δὲν πέρνω δούλα, γιατί ἔχω τέτοια τὴν γυναῖκα μου, ἀλλοιωτικά, Κύριος οἶδε, τί θὰ τραβούσα καὶ σὲ πόσους Παληοθρώπους θὰ μὲ περνοῦσε. Καὶ ποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὰ ἀρσενικά.

Ὁ μπεντουῖνος τῆς Ἑλλάδος βγίζει φεφτίδες.

Νὰ τῆς ἀποურηαῖς εἶχε φέρει στὸ σπίτι μου γιὰ βοήθεια καὶ ἡ γυναῖκαδὲλφῃ μου τὸ δουλάκι τῆς, ἓνα παχουλό κορίτσι καὶ ὄχι τόσο νόστιμο, ἐγὼ τὸ εἶχα στὸ κέφι, καὶ δὲν ξέρω πῶς τὸ ξεμονάχιασα καὶ ἤθελα μὲ τὸ ζόρι νὰ τὸ φιλήσω, μὴ δίνει τὸ κερατόπιστο μιά σπρωξά μέσα στὴ κουζίνα, πέρτω μέσα σὲ μιά πιπέλα μὲ μακαρούνια, μπλαστρόνομα, πέρπουνη χαμπάρι ἢ γυναῖκες ἀπὸ πάνω καὶ κατεβαίνουν κάτω καὶ μὲ βρίσκουν μπλαστρωμένο. Πέρνω φόρα ἀμέσως ἐγὼ γιὰ νὰ σκεπάσω τὴν μπομπή μου καὶ λέω στὸ παχουλό καὶ σαχημο δουλάκι ποῦ δὲν μούδωσε φιλάκι.

— Βρώμοκρίτσο, δὲν βλέπεις ποῦ βάζεις τῆς πιπέτες; Ἐδῶ περνοῦν ἄνθρωποι. Ὅριστε τώρα, πᾶν καὶ τὰ μακαρούνια, πᾶει καὶ ἡ πιπέλα. Ἐλα νὰ μὲ σκουπίσης.

Καὶ ἔτσι ἱκανοποιήθηκα, μ' ὄλον ὅτι ὄλαις τὰ καταλάβαν τὰ βρώμια.

Φέρτε ἄρι. Κερατίδες; δὲν ἔχω ἄλογο καὶ δὲν σᾶς βλέπω. Βρὲ φέρτε ἄρι θὰ πῆ κάτω τὰ ὄπλα, ἐπ' ὄμου, λοιπὸν φέρτε ἐπ' ὄμου. Ἐτσι: τὸ θέλετε ἔτσι ἄς γίνῃ.

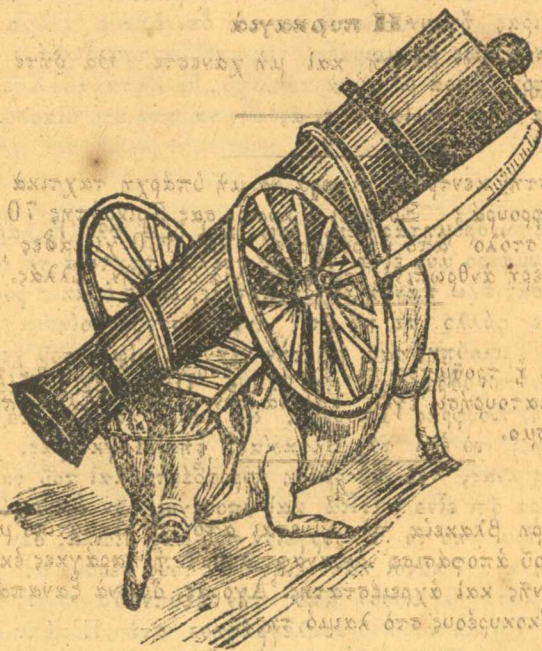
Νὰ, λέει, ὁ Μελάς ὁ Μιχάλης ἔβανε καὶ ὁ Α. Βλάχος μιὰ νοσοκόμα στὸ νοσοκομεῖο σὰν ἀρχινόσοκόμα ποῦ ὅλη τὴν ἡμέρα ἄλλη δουλειὰ δὲν κάνει παρά τὴν ὑπηρεσία νὰ σφειασιδό- νεται καὶ γὰ κοινὰ τὴν οὐρά τῆς. Θαρρῶ πῶς σ' αὐτὸ ἀπάνω τὸ ἄδικο δὲν ἔχομε καθόλου δίκαιο; διότι ἡ γυναῖκα ἂν φτεια-

σιδόνεται ἢ ξεφιασδόνεται, σὲ δουλειὰ πάντα βρίσκεται, ὡ- στεν τῆς κάνει τὸ καθήκόν τῆς, καὶ βρίσκεται σὲ δουλειά, νὰ ἀπόψε θὰ βάνῃ μάλιστα περισσότερο.

Τί φηγητὰ ἔχετε, κύριε. — Ἀπὸ ὄλα, ἀλλὰ σῶ- ὄηκαν.

Νὰ τὸ ξέρετε; αὐτὸ, ὅτι ὄσα μεῦ στέλνετε ἐναντίον τοῦ Δημάρχου μας, ἐριστικῶς δὲν τὰ τυπῶνω, ἐν ὄσῳ εἶνε προφυ- ληκισμένως. Γιὰ κακούργο μὲ πύρατε; Ὅταν βγῆ ὄσω μάλι- στα καὶ στὰς διαταγὰς σας ὅ,τι θέλετε.

Τὸ ὄδοῦζιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄνατολιτῆς δὲ ἐστὶ ὁ Γρηγοράς Ἄρχιμανδρίτης τοῦ σχο- λείου τῆς Χάλκης ποῦ εἶναι στὴ Μπόλι, ὄστις του εἶναι πολὺ χοντρός του, τρόπους καὶ νομίζει πῶς τώρα ποῦ δὲν ὄπάρχει Πατριάρχης πῶς κρατᾷ ἀπὸς τὸν Πατριάρχη ἀπὸ τὰ γένια καὶ βρίκει σὰν γαῖδοῦρι ποῦ δὲν εἶναι τοὺς μαθητὰς καὶ κά- νει ὄ,τι θέλει, καὶ ὄ,τι δὲν θέλει, καὶ ἀποβέλνει τοὺς μαθη- τὰς τοὺς μὴ καλοστεκούμενους, ἤγουν ὄσοι δὲν κάνουν εὔ- τακτα. Σ' αὐτὰ ἀπάνω τὰ παράπονα ἐγὼ λέω πῶς ὁ ἀχι- ρμαντρίτης εἶναι ἐντὸς τοῦ δίκαιου καὶ εἶναι ἐκτὸς ὄσοι δὲν εἶναι ἐντὸς. Καταλάβατε;